

فرهنگ نمایشگاه

تکمیلی

سالن‌های پرشور گردشگری

برگزاری نمایشگاه صنایع دستی و گردشگری در کنار هم لطف دوچندانی دارد؛ ضمن اینکه نمی‌شود به‌راحتی میان این دو حوزه مهم و اشتغال‌آفرین و درآمدزا تفکیک قائل شد؛ وقتی در گردش و سفر به هر منطقه، پای سوغات و صنایع دستی آن دیار هم به میان می‌آید.

در نمایشگاه ملی و بین‌المللی امسال هفت سالن مربوط به حوزه گردشگری و کسب‌وکارهای آن برای اهالی این صنعت تعبیه شده است. در این هفت سالن درمجموع، ۴۵۱ شرکت‌کننده شامل ۲۱۷ شرکت از ۳۱ استان کشور، ۱۹۹ شرکت بخش خصوصی، ۳۱ شرکت در حوزه گردشگری خوراک و ۶استارت‌آپ حضور دارند.

شاید یکی از جذاب‌ترین و پرهیجان‌ترین سالن‌های بخش گردشگری، سالن مربوط به ادارات میراث‌فرهنگی استان‌های مختلف کشوراست.

در این سالن‌ها به هر استان غرفه بزرگی اختصاص داده‌شده که آن را به زیباترین شکل ممکن، با تصاویر و المان‌هایی از جاذبه‌های تاریخی طبیعی خود تزئین کرده‌اند. کانترهای متعددی هم برای فروش صنایع دستی و خوراک و مجموعه‌های عرضه‌کننده خدمات گردشگری خود به‌طور رایگان به شهروندان‌شان اختصاص داده‌اند. مجموعه‌ای از فعالان حوزه گردشگری و صنایع دستی را می‌توانید در این سالن‌ها با پوشاک رنگارنگ و زیبای محلی تماشا کنید و تا دل‌تان می‌خواهد موسیقی سنتی گوش کنید؛ از موسیقی و رقص محلی خراسان بزرگ گرفته تا استان‌های جنوبی، کردی و لری.

📍 هزینه‌ها منصفانه است

به چند غرفه گردشگری سری زدیم تا نظر آنها را درباره حضور در نمایشگاه بدانیم.
فاراب علی‌پناه، کارآفرین تهرانی اولین کسی بود که سراغش رفتیم. او و گروه ۱۵ نفره‌اش، برای آژانس‌های گردشگری طراحی سایت می‌کنند و از حضور در نمایشگاه که برای غرفه ۱۸متری آنها حدود ۱۵میلیون تومان آب خورده است، راضی هستند. علی‌پناه به ما می‌گوید که هزینه نمایشگاه از نظر آنها زیاد نیست و اتفاقا منصفانه است. آنها هم برای جذب و جلب مشتری به نمایشگاه آمده‌اند.

📍 یک فرصت مغتنم

در غرفه بزرگ اداره میراث‌فرهنگی استان کردستان، یک کانتر در اختیار چیمن مشیری و همکارش قرار گرفته که یک موسسه رسمی خدمات گردشگری در یاسوج دارند و عمده فعالیت‌شان معرفی جاذبه‌ها و زرزو بومگردی‌ها و هتل‌ها به گردشگران در فضای مجازی است. آنها برای کانتر و معرفی خدمات خود هزینه‌ای نپرداخته‌اند ولی شبی ۶۰۰هزارتومان هزینه اسکان آنها در تهران می‌شود.

طبیعی است که برای خانم چیمن و همکارش حضور در نمایشگاه به‌صرفه است و می‌توانند سایت خودشان را در این فرصت مغتنم معرفی کنند و با هتل‌ها و مجموعه‌های خدمات گردشگری قرارداد ببندند.

📍 جانمایی نامناسب

شاید فکرش را نکنید اما تولید تابلوهای اماکن راهنمای سفر آتچنان کار سخت و هنرمندانه و دانش‌محوری است که برای فعالیت در حوزه آن به دانش و مهندسی گرافیک و محیط و طراحی نیاز هست و سه یا چهار شرکت بیشتر در کشور در این زمینه فعالیت ندارند. اینها را حامد کوهستانی، مدیرفروش شرکت ریحان ساین به ما می‌گوید که از تهران در نمایشگاه شرکت کرده است. موسسه آنها یک غرفه ۵۰متری اجاره‌کرده و تلاش‌هایش برای پایین آوردن هزینه اجاره و تجهیزات غرفه بی‌نتیجه بوده است.

مدیر این موسسه گلایه‌مند است که هزینه‌های برق، موقت و سایت نباید جداگانه روی فاکتور آنها بیاید و باید با اجاره غرفه باشد. قرارگرفتن در یک سالن نامناسب یعنی پرت و دور از ورودی نمایشگاه و همچنین جانمایی نامناسب غرفه‌ها در کنار یک‌دیگر به‌طوری که غرفه‌های کاملاً نامربوط بعضاً همسایه شده‌اند از دیگر گلایه‌های مدیران این مجموعه گردشگری است و معتقدند به نسبت هزینه‌هایی که کرده‌اند اگر مدیریت خوبی اعمال می‌شد نتیجه بهتری می‌گرفتند. 📍

حضور گسترده بانوان هنرمند در نمایشگاه امسال

عکس:

مجید آزاد / جام جم

پور ۱۱نشان ملی گرفته و دو بار هم در کشور در

بخش کپوبافی رتبه اول را دریافت کرده‌است برای همین جایزه‌اش غرفه رایگانی بوده که وزارتخانه میراث فرهنگی به او داده تا هم خوب بفروشد و هم کالاهایش را بهتر معرفی کند.

این هنرمند خوزستانی یک کارگاه بزرگ با ۱۵۰نفر نیرو در دزفول دارد و تنها گلایه‌اش از روزگار فعلی این است که دلال‌ها قیمت مواد اولیه یعنی دل برگ نخل را از کیلویی ۵۰۰۰ تا ۶۰۰۰تومان به کیلویی حدود ۶۰ هزارتومان رسانده‌اند. این بانوی هنرمند که نه پولی بابت اجاره غرفه و نه هزینه‌ای بابت انتقال محصولاتش از خوزستان به تهران نپرداخته، می‌گوید اگر نمایشگاه برای او رایگان نبود، بی‌شک در آن شرکت نمی‌کرد، چون با این گرانی‌ها حضور در نمایشگاه اصلاً به صرفه نیست.

📍 برای معرفی و تبلیغ آمده‌ایم

بعضی‌ها مثل طویه مهدوی یار، هموطن نیشابوری اهل خراسان رضوی، اولین بار است که به نمایشگاه ملی صنایع دستی می‌آیند. مهدوی یار در یکی از روستاهای شهرستان فیروزه نیشابور به نام بتو، برای ۶۰نفر کارآفرینی و اشتغال‌زایی کرده‌است. این هنرمند که از دو سال پیش فعالیت هنری خود را آغاز کرده، پرده‌های قدیمی با بخارادوزی، لباس و رومیزی و کوسن با خامه دوزی و بلوط دوزی و سوزن‌دوزی درغرفه‌اش به نمایش گذاشته و خودش هم یکی از همان لباس‌های سوزن‌دوزی شده سپید گلدار به تن کرده‌است.

غرفه او ۱۲متر است و برای این غرفه و تجهیزاتی مثل چند ویترین و میز، سرجمع ۱۰میلیون تومان پرداخته‌است. با این حال از پرداخت این هزینه ناراحت نیست و می‌گوید ممکن است فروش خوبی نداشته‌باشد و حتی همین هزینه را هم درنیآورد، با این حال چون تازه‌کار است، احتیاج به معرفی و تبلیغ داشته‌است.

📍 تولیدکننده باید ریسک کند

هنرمندان تهرانی هم در نمایشگاه کم نیستند، یکی مثل عطیه خیری‌مقدم که می‌گویداولین برزندفرشینه دستباف زیبا و بافنی را در کشور عرضه می‌کند و محصولات زیباییش را در یک غرفه بزرگ ۳۶متری دو نیش به نمایش گذاشته‌است. خیری‌مقدم ۱۶میلیون تومان فقط برای غرفه پرداخته و هزینه تجهیزاتش را هنوز در آمار نیاورده‌است. او هم اولین بار است پایش به نمایشگاه ملی رسیده‌است و می‌گوید برای حضور در نمایشگاه و معرفی تولیداتش چاره‌ای نداشته و ریسک کرده و معتقد است تولیدکننده باید جرات ریسک‌کردن داشته‌باشد. ضمن این‌که یکی از مزایای مهم نمایشگاه نمایش محصولات و بازاربایی و بستن قرارداد فروش برای ماه‌های آتی سال است.

📍 ما هم احتیاج به دیده‌شدن داریم

نمایشگاه ملی جای همه هست؛ هم تولیدکنندگان خرد و تازه‌کار و هم تولیدکنندگان و صادرکنندگان بزرگ. برای همین عجیب نیست با بزرگ‌ترین کارخانه تولید مس و فیروزه‌کوبی ایران هم در

اعتراض سینماداران به کسر مالیات

جمعی از سینماداران با امضای یک بیانیه خطاب به دولت و مجلس، تأکید کردند که در صورت ادامه کسر ۲۵ درصدی مالیات، مجبور به تغییر کاربری سینماهای خود هستند. در بخشی از بیانیه سینماداران آمده است:
راهی جز تعطیلی و تغییر کاربری سینماهای ورشکسته‌مان نخواهیم داشت تا دیگر نه مشمول مالیات شویم و نه مشمول هزاران مانع برای فعالیت فرهنگی حداقلی در سرزمین مهد تمدن و آگاهی.

اکران آخرین فیلم مرحوم «حسن جوهرچی»

فیلم «ده روز پایانی» به کارگردانی مریم ابراهیم‌وند و جواد مزدآبادی و به تهیه‌کنندگی مریم ابراهیم‌وند پروانه نمایش اکران هنر و تجربه را دریافت کرد. روابط عمومی فیلم خبر داد که این فیلم درباره زندگی زن و شوهری به نام حامد و شیوا است که در یک موقعیت خاص قرار می‌گیرند. نقش حامد را مرحوم حسن جوهرچی بازی کرده بود و ایفای نقش شیوا را زیبا بروفه برعهده داشت.

سی و پنجمین نمایشگاه صنایع دستی و پانزدهمین نمایشگاه گردشگری از

شنبه آغاز به‌کار کرده‌و تا سه‌شنبه ادامه دارد

یک روز هیجان انگیز در نمایشگاه

📍 همه آمده‌اند؛ همه قدیمی‌های آشنا؛ همه آنها که در همین دورهمی هنری بزرگ در سال‌های گذشته با آنها آشنا شده‌بودیم و هر بار خیلی اتفاقی توی شلوغی سالن‌ها و غرفه‌ها با یک جمله عه شما هم آمده‌ای، دیدارهامان تازه می‌شد.

همه آمده‌اند؛ همه از حاج عباسعلی آقائوری، تولیدکننده پارچه‌های قلمسار اصفهان گرفته تا باسم حمادی، صاحب یکی از بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین مصییف‌های خوزستان و بانوان حصیرباف شمالی و جنوبی که خیلی‌هاشان به چهره آشنا هستند اما نامشان را فراموش کرده‌ایم.

توی سالن‌های نمایشگاه که قدم می‌زنیم دیدار چهره‌ها و کسب‌وکارهای آشنا فقط ما خبرنگارها و اصحاب رسانه را هیجان زده نمی‌کند، خانواده بزرگ صنایع دستی و گردشگری هم طی سال‌ها حضور سالانه در نمایشگاه، خیلی‌هاشان (حتی با وجود رقابت با

هم آشنا و رفیق شده‌اند و حضور در نمایشگاه امسال پس از دو سال تعطیلی به دلیل شیوع کرونا فرصت مغتنمی شده برای تازه شدن این بازدیدهای هنری و رد و بدل شدن گپ و گفت‌های صمیمانه و دلچسپ. نمایشگاه‌اولی هم البته امسال کم نداریم؛ باراولی‌هایی که کوله‌بارشان خالی از تجربه شیرین و تلخ سال‌های گذشته است و بیش از اندیشیدن به سود و زیان، ذوق دیدار با مردم، مشتریان و همکاران هنرمند خود از سراسر کشور را دارند.

روز اول نمایشگاه؛ روز چشم‌روشنی‌ها؛ تازه شدن دیدارها و شور و شوق چیدن غرفه‌ها و به انتظار مشتری چشم به ورودی غرفه‌ها دوختن‌ها و نشستن توی قاب دوربین عکاسان و خبرنگاران است؛ حال و هوایی که ردپای آن را به وضوح در سراسر نمایشگاه ملی و بین‌المللی امسال پایتخت می‌توان مشاهده کرد.

از روزها و هفته‌های پیش، برگزاری پانزدهمین نمایشگاه بین‌المللی گردشگری و سی و پنجمین نمایشگاه ملی صنایع دستی تهران که البته امسال با هم تلیفیک شده و هم‌زمان برگزار می‌شوند، از طریق نشست شهر خبری معاونت گردشگری و صنایع دستی و بعد هم سایت‌ها و رسانه‌های خبری اطلاع‌رسانی شده‌بود و انتظار می‌رفت در و دیوار شهر هم در روز افتتاح نمایشگاه رنگ و بوی صنایع هنری و بومی و کسب و کارهای گردشگری و سفر بگیرد؛ به‌ویژه روی برنهایی که به همت مدیریت جدید سازمان زیباسازی شهر تهران، مدتی است با هر مناسبت ملی و مذهبی، تصاویر زیبا و دلنشینی روی آنها می‌نشیند و رویدادهای مهم روز را به شهروندان یادآوری می‌کند.

با این همه از یادآوری برگزاری بزرگ‌ترین رویداد ملی-هنری-گردشگری کشور روی هیچ یک از برنهای سطح شهر خبری نبود، دست‌کم در روز نخست و در مسیر همت -چمران-سنؤل، که ما ساعات نخستین روز نمایشگاه را در آن طی کردیم تا خود را به لحظات نخست طلوع خورشید این رویداد بزرگ برسانیم. البته همین که به ابتدای خیابان ورودی جنوبی نمایشگاه می‌رسی، پوستر برگزاری رویداد و به دنبال آن برنهای متعدد آبی‌رنگ آژانس‌های مسافرتی، قدم به قدم از زمین رویدده‌است که دیگر جنبه اطلاع‌رسانی به عموم پیدا نمی‌کند و تنها نشانه‌گذاری است برای رسیدن از ابتدای خیابان نمایشگاه تا در ورودی آن.

ظاهراً این نبود اطلاع‌رسانی بیراه هم نبوده و آن‌طور که معاون گردشگری در افتتاحیه نمایشگاه به آن اشاره کرد، در کنار برگزاری در روزهای غیرتعطیل شنبه تا سه‌شنبه و ساعات ۸ و ۳۰ دقیقه تا ۱۷، با هدف کاهش تجمع به دلیل شیوع دوباره و نسبی کرونا، برنامه‌ریزی شده‌بوده‌است.

با این همه و با وجود نبود اطلاع‌رسانی پِرو پیمان در سطح شهر اما رفته‌رفته بر تردد خودروها و ورود آنها به سطح نمایشگاه افزوده می‌شود و حاشیه خیابان‌های باریک و پارکینگ‌های نمایشگاه یکی‌یکی در حال پر شدن است. نمایشگاه خلوت اول صبح تنها پس از گذشت دو سه ساعت از

فاطمه مرادزاده

دبیر ایران